

Dělostřelectvo u nás a v cizině.

Plukovník Ing. Viktor Čajanek:

Myšlenky o novodovém výcviku dělostřelectva.

(Dokončení.)

Nižší důstojníci a inteligentní poddůstojníci mají býti dobře vycvičeni jako velitelé baterie. Je to požadavek velký, jelikož nezáleží jen na tom, aby byli dobře školeni ve střelecké technice, ale musejí míti také schopnost správného taktického myšlení a odhodlanost k odpovědnosti. Je třeba teoretického školení a praktického výcviku. Musejí ovládati základy teoretické balistiky; nedovedou-li ji aplikovati na praktické příklady, nemá pro ně ceny. Postup praktického výcviku ličí přednášející přesvědčujícím a poutavým způsobem.

Ve svých dalších vývodech zabývá se generál v. Cochenhausen organizaci střeleckých cvičení. Zdůrazňuje při tom zvlášť přípravu palby z pochodové sestavy v noci a kontrolu této přípravy ostrým střelivem za dne. Udává několik úloh, které doporučuje k řešení ostrou střelbou a doporučuje při pokročilém výcviku příležitostné řešení situace, znázorňující náhlé případy na pochodu. Při tom znovu zdůrazňuje rychlou pohotovost k zahájení střelby, udává metody, kterými se taková pohotovost dá stupňovati, leč výslovně varuje před vypálením první rány bez předchozí přesné práce, bez precisního zaimření.

Při výcviku baterie klade se též zvláštní důraz na ovládání dělostřeleckého materiálu. Mužstvo musí ovládati výkony všech čísel u děla a nejinteligentnější mají býti též vycvičeni jako dělovodi. Dokonalý stupeň výcviku je dosažen tehdy, když si baterie udrží svou palebnou schopnost i za těžkých personálních ztrát. To předpokládá vojsko vysoké morální hodnoty a podrobnou znalost materiálu, jeho sestavy, jeho fungování a způsob dokonalého jeho konservování. Takový všestranný výcvik vyžaduje též cvičitele vysoké úrovně morální i duševní a značného vychovatelského talentu. Nejlepší výsledky docílíme názorným vyučováním především u děl a přístrojů, potom podle modelů a pomocí výkresů, náčrtků a nástěnných obrazů. Jeden z nejdůležitějších vyučovacích předmětů jest obeznámiti obsluhu na praktických příkladech s různými závadami, vyskytujícími se při střelbě, překážkami a poškozeninami a se způsoby, jak všechny takové nedostatky co nejrychleji odstranit. Každý instruktor má nějaký oblíbený předmět, který potom rozvlácným způsobem přednáší, což má za následek, že se jiné mnohdy důležitější věci snadno zanedbávají. Proti takovým snahám se musí včas zakročit. Vzhledem na všeobecnou brannou povinnost není možno docílití nějakého virtuosního umění, nýbrž musí se počítati s dobrým průměrným výkonem.

To předpokládá u instruktora-důstojníka dobrou znalost zbrojního materiálu po stránce konstruktivní a zajisté také po stránce montážní. Jako nejlepších prostředků k stupňování výkonnosti použijeme t. zv. sportovních soutěží, které jsou v říšsko-německé armádě zavedeny jako sportovní cvičení ve zbraní, na př. míření o ceny, zájezdy s odkolesněným dělem do palebného postavení, odkolesnění děla a příprava k zahájení střelby, rovnoběžné postavení děl, cvičení palby ráz na ráz, vypočítávání prvků střelby, rychlé zastírání, stavba spojovacích linek, podávání rozkazů a signálů pomocí praporků a světelných přístrojů, zařízení radiostanic atd. Při všech těchto soutěžích jest přesnost a správnost výkonu hlavním požadavkem.

Konečně probírá generál von Cochenhausen otázku prohlídek. Souhlasí s dosavadním způsobem prohlídek v baterii, t. j. prohlídka nováčků, prohlídka jezdeckého výcviku, prohlídka u děla nezapřažené baterie a taktická prohlídka zapřažené baterie.

Způsob prohlídky nezaprážené baterie se nyní značně liší od dřívějšího způsobu, jelikož dnešní požadavky jsou již vzhledem na technické konstruktivní pokroky dělového materiálu mnohem vyšší. Přednášející představuje si obsah zkoušek při prohlídkách takto:

1. Důstojníci a vyšší poddůstojníci (u nás rotmistři): střelecké vedení baterie, praktická balistika v tom rozsahu, jak se přednáší na důstojnických školách, odhadování vzdáleností, znalost základních principů konstrukce dělového materiálu a detailní znalost konservování děl a ručních zbraní.

2. Nižší poddůstojníci a zvláště inteligentní vojini: střelecké vedení jednotlivého děla, nauka o střelbě a nauka o materiálu.

3. Mířiči a časovači: praktické zaměřování děl, nauka o střelbě a nauka o zaměřování.

4. Ostatní dělostřelci a jezdci: obsluha děla, chování se za zvláštních událostí při střelbě, zastírání.

5. Zpravodajský personál: teoretická a praktická služba s pojiťky.

6. Měřický personál, počítací a kulometníci v jich speciálních oborech.

7. Celá baterie: sportovní cvičení ve zbraní, stavovské povinnosti a dějiny útvaru, plynová služba a celkové vojenské vystupování.

Zaprážená baterie se zkouší tak, aby prokázala jak po taktické stránce, tak i po stránce jezdecké techniky svůj výcvik.

Při prohlídkách musí se od podřízených žádati co největší výkonnost, a to jak s hlediska tělesné, tak i duševní a morální výchovy. Tato výkonnost však nesmí přýstít z úzkostlivého strachu, nýbrž musí být výsledkem morálních sil vojska a jeho hrdosti ku zbraní. Jelikož je to jen duch, který zbraň tvoří a dává jí schopnost života.

Různé zprávy.

Výměna horských děl ve Francii.

Francouzské horské dělostřelectvo je přezbrojeno novým horským kanonem ráže 75 mm a houfnicí ráže 105 mm, systému Schneider.

Horský kanon 75 mm váží celkem 680 kg, je rozložitelný na 7 břemen, má dostřel 9500 m při počáteční rychlosti 440 m/sek a palebné pole horizontálně 10°, vertikálně až 50°. Střela váží 6,3 kg.

Horská houfnice, vážící 775 kg, je rozložitelná na 8 břemen o střední váze 95 kg každé. Má dostřel 7800 m při počáteční rychlosti 350 m/sek., palebné pole horizontální 9° a vertikální do 40°. Střela váží 12 kg. (R. di F., roč. I. [1934], čís. 5.)

Změny ve výzbroji belgické armády.

Dějí se pokusy s novým kanonem ráže 120 mm, určeným pro dělostřelectvo armádních sborů, taženým traktorem

Minerva-Kegresse, belgické výroby. Do konce r. 1934 má být vybaven tímto dělem 1 oddíl dělostřelectva armádního sboru.

Oba oddíly mechanisovaného dělostřelectva, přidělené k jezdeckému sboru, jsou reorganisovány a budou vybaveny traktory Latil. Dosud byl jeden z těchto oddílů vezen na autech a druhý vybaven traktory Fordson.

6 vozů Carden-Loyd, zakoupených před 3 roky od továrny Vickers a ozbrojených protitankovými kanony ráže 47 mm, bude přiděleno pluku ardenských střelců jako součást jejich mechanisované výzbroje.

Všechny kulometné jednotky budou vybaveny podstavci pro střelbu proti letadlům. Pušky jsou vesměs upravovány pro náboje vz. 30, používané až dosud jen u těžkých a u lehkých kulometů.

(Rivista di Artiglieria e Genio č. 5/1934.)